

Страни в главното производство

Жалбоподател: „ЕКОТЕКС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД

Ответник: Териториална дирекция на Национална агенция за приходите — София

в присъствието на: прокурор от Окръжна прокуратура — Благоевград

Диспозитив

- 1) Правна уредба на държава членка, която забранява на физическите и юридическите лица да извършват в брой плащания на територията на страната на стойност, равна на или надвишаваща определен праг, и изисква от тях да извършват такива плащания само чрез превод или внасяне по платежна сметка, не попада в приложното поле на Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията.
- 2) Член 63 ДФЕС във връзка с член 49, параграф 3 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че допуска правна уредба на държава членка — която с цел борба с данъчните измами и избягването на данъци, от една страна, забранява на физическите и юридическите лица да извършват плащания в брой на територията на страната, когато са на стойност, равна на или надвишаваща определен праг, и изисква тези плащания да се извършват чрез превод или внасяне по платежна сметка, включително когато става въпрос за разпределяне на дивиденди от дружество, и от друга страна, за нарушение на тази забрана предвижда санкционен режим, при който размерът на налаганата глоба или имуществена санкция се изчислява като фиксиран процент от общия размер на плащането, направено в нарушение на посочената забрана, без тази глоба или имуществена санкция да може да бъде съобразена с конкретните обстоятелства по случая — при условие че посочената правна уредба е в състояние да гарантира осъществяването на посочените цели и не надхвърля необходимото за тяхното постигане.

(¹) ОВ С 357, 21.10.2019 г.

Решение на Съда (голям състав) от 6 октомври 2021 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Consorzio Italian Management, Catania Multiservizi SpA/Rete Ferroviaria Italiana SpA

(Дело C-561/19) (¹)

(Преюдициално запитване — Член 267 ДФЕС — Обхват на задължението на националните юрисдикции от последна инстанция за отправяне на преюдициално запитване — Изключения от това задължение — Критерии — Въпрос относно тълкуването на правото на Съюза, повдигнат от страните в националното производство, след като Съдът веднъж вече е постановил решение по преюдициално запитване в рамките на това производство — Липса на уточнения относно причините, обосноваващи необходимостта да се отговори на преюдициалните въпроси — Частична недопустимост на преюдициалното запитване)

(2021/C 481/15)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Consorzio Italian Management, Catania Multiservizi SpA

Ответник: Rete Ferroviaria Italiana SpA

Диспозитив

Член 267 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че национална юрисдикция, чиито решения не подлежат на обжалване съгласно националното право, трябва да изпълни задължението си да сезира Съда с повдигнат пред нея въпрос относно тълкуването на правото на Съюза, освен ако не установи, че този въпрос е ирелевантен, разглежданата разпоредба от правото на Съюза вече е била предмет на тълкуване от Съда или правилното тълкуване на правото на Съюза е толкова очевидно, че не оставя място за никакво основателно съмнение.

Съществуването на такава възможност следва да бъде преценявано с оглед на специфичните характеристики на правото на Съюза, особените трудности при неговото тълкуване и риска от различия в съдебната практика в рамките на Съюза.

Такава юрисдикция не може да бъде освободена от посоченото задължение само поради това че веднъж вече е сезирала Съда с преюдициално запитване в рамките на същото национално дело. Тя обаче може да не постави преюдициален въпрос на Съда поради основания за недопустимост, присъщи на производството пред тази юрисдикция, при условие че са спазени принципите на равностойност и на ефективност.

(¹) ОВ С 357, 21.10.2019 г.

Решение на Съда (пети състав) от 6 октомври 2021 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia del País Vasco — Испания) — Confederación Nacional de Centros Especiales de Empleo (Conacee)/Diputación Foral de Guipúzcoa

(Дело C-598/19) (¹)

(Преюдициално запитване — Възлагане на обществени поръчки — Директива 2014/24/ЕС — Член 20 — Запазени поръчки — Национално законодателство, което запазва правото на участие в определени процедури за възлагане на обществени поръчки за специални центрове за заетост със социална цел — Допълнителни условия, които не са предвидени в Директивата — Принципи на равно третиране и на пропорционалност)

(2021/С 481/16)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Страни в главното производство

Жалбоподател: Confederación Nacional de Centros Especiales de Empleo (Conacee)

Ответник: Diputación Foral de Guipúzcoa

Диспозитив

Член 20, параграф 1 от Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че допуска държава членка да налага допълнителни условия освен посочените в тази разпоредба, като по този начин изключва от процедурите за възлагане на запазени обществени поръчки някои икономически оператори, които изпълняват предвидените в тази разпоредба условия, стига държавата членка да спазва принципите на равно третиране и на пропорционалност.

(¹) ОВ С 363, 28.10.2019 г.